Anul I No. 4 Ianuarie 1941

GLASUL TINERETULUI

Director: Mare Emanuil

Inreg. la Trib. Ilfov sub No. 129
din 25 Dec. 1940

Redacţia şi Adiministraţia
Dârste No. 63
Jud. Braşov

Apare lunar

BIBLIOTECA „ASTREI" SIBIU

Căpitanul

Cenzurat

lei 10 ex.

GLASUL
Tineretului

Abonament : Pe 1 an lei 80 Instituții 100	De sprijin 150 Elevi „ 60

Cum se ruga Codreanu

Corneliu Zelea Codreanu, Căpitanul Legionarilor, a fost un om credincios, cu adâncă smerenie și neclintită nădejde în ajutorul lui Dumnezeu.

In vremea luptei lui pentru dreptatea românească, credința în Dumnezeu și rugă e singura tărie împotriva tuturor uneltirilor celor răi cari își daseră mâna împotriva lui.

Căpitanul se ruga mereu.

Cu cât lupta se înteţea cu cât prigoana creștea, el se ruga tot mai mult de bunul Dumnezeu.

El a fost un om al rugăciunii, iată ce scrie o legionară care l-a văzut pe Codrea-

nu rugându-se: Eram în tabăra de la Carmen Sylva.

Intr'o dimineaţă stăteam la rugăciune cu toţi, Căpitanul ca de obiceiu, spunea împreună cu noi „Tatăl Nostru"

Căpitanul cu ochi mari, deschişi în lumina dimineţii, se ruga.

Sufletele noastre erau contopite în rugăciunea şoptită de căpitan.

Chemarea ceruluii cuvintele nu pot cuprinde ce simţiam în acel moment de trăire cu Dumnezeu în sufletul vostru când v'aţi rugat, zadarnică a fost rugăciunea voastră.

Iată aşa scrie legionara Cornelia Novac, în ziarul „Cuvântul" că a zis Căpitanul despre rugăciune.

Se vede şi aci că el a fost un om al rugăciunii celei adevărate, care te face să simţi pe Dumnezeu viu în sufletul tău.

El a simţit pe Dumnezeu în rugăciunile lui Dumnezeu, l-a întărit, l a luminat şi l-a înălţat până pe culmea Golgotei, jertfindu-se de bună voie pentru trecerea neamului nostru la o viaţă nouă.

Datini și obiceiuri, de Crăciun și Anul Nou.

Atât Naşterea Domnului şi Anul Nou sunt cele mai bogate sărbători ale anului într'o mulţime de datini şi obiceiuri, ce au fost păstrate din cele mai vechi timpuri până în zilele noastre.

Colinda, steaua, irozi, pluguşorul sorcova etc., dau cele mai frumoase farmece acestor sărbători de iarnă.

Cu câtă bucurie, nu se strâng copii în seara de ajun să plece cu colinda, după ce mai întâi ş'au aşezat trăistuţele de gât şi cu câte un beţişor în mână să pornească în cete, sub comanda unuia mai răsărit dintre ei ,urând din casă'n casă spor şi belşug în strigătele de bucurie: Bună dimineaţa la moşi ajun. Plini de zăpadă şi printre câinii revoltaţi în noapte, an de an ei păstrează pentru mai departe, frumos creştinescul obicei al colindei, covrigii, nucile, merele etc. constitue o mare bucurie pentru micuţii colindători... aşa e obiceiul. In ziua de Crăciun, ce bucurie poţi avea mai mare, ca atunci când vin în casă copii cu steaua, cântând frumoasele lor cântece ce ne amintesc naşterea de acum 1940 de ani a Mântuitorului lumii.

In seara de Anul Nou, pluguşorul apoi

covra, buhaiul, vasilca etc... frumos? In ziua de anul nou, sorcova nu lipseşte aproape din nici'o casă unde sunt copii.

De câtă bucurie nu ţi se umple sufletul când auzi câte un copilaş venit să te sorcovească.

Sorcova Vesela,
Să trăieşti
Să'nbătrâneşti,
Ca un măr ca un păr...
etc., etc

Toate, toate aceste obiceiuri păstrate până astăzi, constitue o frumuseţe şi o mândrie a neamului nostru.

De asemenea în noaptea de Anul Nou, fetele mai păstrează de demult şi unele superstiţii care nu sunt urâte.

O ramură de busuioc, de care s'a legat un ban de argint şi dacă de cu seară în marginea unei ape curgătoare şi lăsată până a doua zi disdedimineaţă, dă vestea purtătoarei sale, că se va mărita negreşit în acel an, dacă busuiocul a fost găsit cu brumă pe ei.

Insă dacă din contră este găsit tot cum s'a pus adică nebrumat, e semn că înflăcărata inimă ce l-a aşezat, să'şi reducă speranţele, până la anul viitor când busuiocul purtător de noroc, va fi găsit tot în acea noapte cu bruma pe el.

Flăcăul visat de o fată în noaptea de Anul Nou, e semn că acesta îi va fi viitorul soţ.

Altele şi mai nerăbdătoare, merg în grajd la joiana şi găsindu-o culcată încep să o lovească cu piciorul drept; dacă joiana se scoală la prima lovitură, e semn că fata aceia se va mărita cu ori ce preţ în acel an, iar dacă nu după a câta lovitură se scoală animalul, după atâţea ani va avea loc căsătoria ei, însă mai toate au grije că prima lovitură să fie aplicată mai cu putere, spre neplăcuta surpriză a joianei, care se ridică satisfăcând dorinţa nerăbdătoarelor fete... Superstiţii.

Tot în preajma acestor mari sărbători, românul mai are încă un obicei, acela de a dărui din puţinul lui şi celui ce nu are de loc, constituind astfel o mare bucurie în casele celor lipsiţi, mai ales astăzi când mii de fraţi de-ai noştri rătăcesc pe alte meleaguri, fără haine, fără mâncare, fără căldură şi fără... casă!

Nu vorbesc de bogaţi, că aceştia nu prea sunt obişnuiţi a da, ei au crescut fără astfel de obiceiuri.

Pentru aceştia însă, Mântuitorul a spus: Mai lesne va intra cămila prin urechile acului, decât bogatul în împărăţia cerurilor.

E bine să păstrăm datinele şi obiceiurile noastre Româneşti şi creştineşti.

I. G. Platoagă

Un răsărit de lună

Noaptea'şi aşternu năframa
Peste deaiuri şi câmpie;
Satul doarme cu natura
Ca într'o lungă veşnicie...
Colo'n zarea 'ndepărtată,
Luna ese după culmi,
Revărsându-şi lin văpaia,
Peste vârfurile de ulmi.
Discul ei pe jumătate,
Pare-un uriaş incendiu,
Ce se'nalţă şi tot creste...
Jos în vale tămâiţă,
Oltul chipul ei îl fură..
Reflectând ale ei raze,
Pân la noi în bătătură.
Din cerdacu-mi singuratic,
O privesc pătruns de dor.
Pe când ea zâmbind s'ascunde,
Ca şireată dup'un nor.
Şi retraşi apoi în casă,
O las fugind după stele;
Ea cu jocurile ei,
Eu cu visurile mele...

I. G. Platoagă

Amintiri din copilărie

Deşi s'au scurs atâţia ani ş'au
sburat multe primăveri
Dar viaţa ceia de copil, îmi pare
a fost trăită ieri.
Nu voi să spun i'am fost vre'o poamă
sau cel mai bun la noi în sat;
Făceam la rele ca şi alţi, c'aşi fi fost
bun de spânzurat.

Svârleam cu pietre, prindeam păsări
şi câte câte nu făceam!...
Să fac vr'un bine, nu-mi sta'n minte;
Din zori de zi şi până'n seară, n'aveam
odihnă n'aveam stat;
Mergeam la şcoală, doar de frică.
cu câinii toţi eram certat.

Oftau bătrânii... dar de geada; cine
Să-i asculte 'npelitatul?
Erau îngrijoraţi sărmani şi se mira
de mine satul.
Copilui meu, Copilul meu! îmi spunea
mama prin suspine,
Vor trece ani şi vei fi mare, fă-te
cuminte că e bine!

Am început să pricep viaţa ş'au trecut
ani şi ani de zile

Am fost trimis la meserie. Dă-te pe
brazdă acum copile!...
Tovarăşii mi de altă dată, purtatu-mi-au
mult timp necaz.
Nici satului n:-i venea crede iar
mami-i curge-o lacrima pe obraz.

I. G. Platoagă

Un vis pierdut

— Ai dispărut fumoasa mea, în nopţile uitării..
Doar chipul tău mi-a mai rămas, în umbrele visării.
Pier amintirele-mi se şterg, ca să rămână tot rece
Dar glasul tău din când în când, pe la urechi — îmi trece.

A fost un vis ce s'a pierdut, în inima-mi pustie:
Cu chipul tău frumos în gând, voi plânge o veşnicie...
Aş vrea să ştiu în care parte, ascunsu-mi-ai tu dorul,
Ce ochi străini te-au fermecat, ca să-mi trădezi
— amorul

Sau porţi tu acelaşi dor şi suferi ca şi mine,
Ce taină mistică te-ascunde; să nu mai ştiu de tine?
Revino iar îngerul meu, când inima-mi te cată!

De dorul tău ea se usucă și vei găsi-o moartă...

Acum am înțeles amorul în rostul trist al vieții;
Se naște și iar piere, ca roaua dimineții.
clădește-le, leagă cucerește o comoară, e o cunună
Tot el dă viața, fericire, dar și ucide și dărâmă.

I. G. Platoagă

Regina nopții

Printre nori luna brăzdează
Calea laptelui de... stele
Și din raze își dureză
Un palat și opt castele.
Un palat măreț, vezi bine,
Cu grădini și cu terase,
Cum firește, se cuvine
Zânei cele mai frumoase
Iar castelele din zare
Cu creneluri ferecate,
Sânt (pe câte mi se pare)
Opt refugiuri fermecate.

„Din Graiul Copiilor"
De I. Șt. M.

Din taina unei nopţi de vară

Noapte; totul e pustiu, dorm florile'n grădină;
Printre frunzele de nuc, doar vântul mai suspină
S'au stins luminile din sat şi toate dorm acum,
El iniște ca'ntr'un mormânt, prin case şi pe drum

De printre nori p'un vârf de deal, zâmbind s'arată luna
Şi printre nori s'ascunde iar şi fuge ca nebuna
Iar peste satul adormit, doar trist mai cântă o cucuvea—
Lăsând inima-mi pustie, în melancolie grea.

Departe undeva în noapte, o singură privighetoare
Işi legăn'a ei melodie, cu-al meu dor cu a-mea — întristare
Cântul ei în noaptea sumbră, îmi alungă gândurile,
Dând pustiului viaţă, trezind depărtările...

Noapte! tu isvor de patimi şi veac lung de revoe
Du-mi tristeţea mea adâncă să se piardă în pustie.
Spală gândurile mi negre, de năluci de cucuvele
Şi revarsă fericirea, peste visurile mele...

I. G. Platoagă

Culegeri din popor

VERSURILE TINERETULUI

De Domnişoara Olimpia S.

CÂNTEC

De ar fi mândra unde-i luna
Aş vedeau'o întotdeauna
Dar mândruţa-i mai departe
Două dealuri ne desparte,
Două dealuri şi o pădure
Şi-o grădină cu mure.
Vino pădurea s'o tăiem
Murele să le mâncam
Cu ochi să ne vedem.

Reţinem câteva cuvinte din ceferistul

Conductorii de bilete
Tot cu ochii după fete.
Bilete nu controlează
Tot cu fete se d strează.

O. S.

„Revista Glasul Tineretului“ Urează

colaboratorilor
Publiciştilor
Corespondenţilor
Abonaţilor
Cetitorilor

Cu ocaz a sfintelor sărbători vă zice sărbători fericite şi petreceri frumoase.

La mulţi ani 1941.

„POEZII“

Este titlul unei broşuri tipărite în „Editura Noastră“, care este şi înregistrată în Redacţia Revistei „Glasul Tineretului“ ca o bibliotecă; cu No 1. cuprinde o mulţime de Poezii ale distinsului nostru colaborator I. G. Platoagă; Preţul unei broşuri este de lei 20 exp.

Se poate comanda direct de la autor, pe adresa D-l I. G. Platoagă publicist Str.

I. G Pletoagă

Mare No 260 — Tohanul Vechiu Jud Braşov.

Se pot cere şi de la Redacţia Revistei.

Pentru cititorii Revistei Glasul Tineretului

Revista Glasul Tineretului neavând fonduri sau subvenţii nu s'a putut scoate de sf. sărbători un număr festiv după cum apar alte reviste; mai

cu seamă mulţi dintre cetitori a cerut calendar. In acest an nu suntem în măsură să acordăm acest premiu.

Însă pentru cititorii care vor trimite abonamen-

tul prin mandat poştal între 1-30 Ianuarie vor primi cadou o broşură de 32 pagini care cuprinde o mulţime de suveniri strigături, cântece şi diferite versuri aşa că cine va trimite ab. a 80 lei pe 1 an în ziua de 1 Februarie odată cu revista va primi şi acest premiu gratuit.

Mare Emanuil

Pădurea plânge

Refugiat de prin Soroca, d-l Const Petrilă e un autor vechi de al „Editurii Noastre" şi luna aceasta i-au apărut la noi 4 plachete de versuri printre cari şi placheta cu titlul de mai sus,

Titlul e şi poetic şi original chiar întruneşte într'o mare măsură starea de tragism din sufletul autorului.

Poeziile, însă, cari alcătuiesc această broşură deşi se încadrează în expresia titlului numai coincidenţa le-a adus la această confruntare, căci sunt scrise în timp de linişte.

Totuşi prevestirea care a mocnit în pana autorului i-a canalizat preocuparea creativă către acest gen, trist, cobitor, care azi e o realitate.

Versurile sunt de factură uşoară, tradiţio-

nalistă şi poartă amprentele poeziei provinciale.

Dospeşte în el dragostea de ţară şi Rege, religie şi cultură, morală şi natură.

Reţinem poezia „Pădurea plânge", care grăeşte mai mult ca ori care de durerea celor rămaşi şi a celor plecaţi, depe plaiurile basarabene, pe cari a fost scrisă.

E sgudui'tor să întâlneşti aceste flori de suflet, cari au căutat să te facă atent cu tăria şi natura parfumului lor.

D-l Const. Petrilă e un poet provincial dar plăcut şi ales în versul pe care-l serveşte cititorului.

Vom reveni mai amănunţit, cu un studiu, asupra acestui poet, care a contribuit foarte mult la răspândirea culturii în păturile ţărăneşti, cu ocazia profesării în învăţământul primar.

Nicolae Graur

SA PRIMIT LA REDACȚIE

Revista „Luceafărul Literar" O recomandăm cetitorilor care vor să se aboneze. Redacția Revistei este: str David No. 63 Suburbia Militari București. Revista apare în al XIV-lea an sub distinsa conducere a D-lui Director Nic. Graur, ajutat de o mulțime de colaboratori, toți tineri și cu talent.

„Gorjanul" este titlul unui ziar care apare la Tg. Jiu sub îngrijirea D-lui Director Jean Bărbulescu. În numerile primitei a Redacție semnează o mulțime de colaboratori; mai de seamă sunt D. Harie Gh Uscătescu și Nic. Dumovici.

DE VORBĂ CU CETITORII

D-l I. G. Platoagă publicist, este rugat ca până'n ziua de 8 Ianuarie să ne trimită material pentru Revista No.5

D-l Aurel Jippa este rugat să ne trimită materialul promis de D-sa. Când a fost personal la Redacția Revistei am rămas fără rezultat.

Domnișoara Olimpia G. este rugată a ne trimite culegeri din popor și a ne indica unde se află în prezent, întrucât Redacția trebuie să știe ori ce înschimbare de domiciliu.

Domnișoara Victoria Stroie, vi s'au trimis No.3-și 4 din Revista „Glasul Tineretului". Rugăm a ne confirma primirea și tot odată colaborați și D vs la Revista care este scrisă pentru tineret.

D-l Bucur Ștefan, stația Cața, este rugat a ne trimite noui abonați, care i'a promis.

PENTRU CETITORI ȘI ABONAȚI

S'a primit la Redacție câteva reclamații că nu au primit Revista pe luna Decembrie. Cetitorilor care au trimis reclamațiile, li s'au trims din nou revista și se va trimite la ori cine dacă nu primește *Revista* până-în 5 al lunei.

Mare Emanuil